

enten kunde lægge Ministeriet Hindringer i veien for dets Virksomhed eller endog foranledige en Oplosning af det nærværende Ministerium, og Mere vil jeg ikke have lagt i min Motivering. Jeg har udtrykkelig villet forvare mig imod, at der skulde ligge en saadan Modsigelse i den Dagsorden, jeg har stillet, og i min Motivering deraf, som den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts Afd. Valgfreds (Monrad) har villet lægge deri.

Grundtvig: Jeg havde stillet Ændringsforslag til Adressen idag, og tilligemed andre Rigsdagsmand uden Afstale truffet eet og det samme Afslut, som vi meente maatte gaae ud, og som jeg meente vist maatte gaae ud, naar jeg med fuld Overbeviisning skulde kunne slutte mig til Adressen; der er derfor ikke noget Spørgsmaal om, at jeg jo godt kunde gaae ind paa en Dagsorden, naar jeg paa den ene Side ikke saae nogen Udsigt til, at Adressen kunde befries fra det, som jeg egentlig ikke kunde vedkjende mig, og paa den anden Side Dagsordenens Udtryk tydeligt udtalte, hvad jeg mener dog burde udspringe af de Forhandlinger, som her ere førte. Dersom der derfor var Forslag om at gaae over til Dagsordenen f. Ex. i Betragtning af, at det ved Forhandlingerne om Adressen kunde ansees opnaaet, hvad der var dens Hovedsiemod, at udtrykke Betyrning hos Folket og Rigsdagen over Kundgjørelsen af 28de Januar og det nærværende Ministerium, og i Betragtning af, at Adressen dog indeholdt Mere, end hele Thinget kunde vedkjende sig, da skulde jeg efter Omstændighederne med Fornøielse sluttet mig dertil og ikke derfor anseet den her stedfundne Forhandling for spildt eller unyttig; men dette er jo ikke Tilfældet med den Dagsorden, som den ærede Rigsdagsmand for Aalborg (Lillisch) har foreslaaet, hvor han udtrykkelig henfører Betyrningen blot til Gjennemførelsen, og hvor han ikke har givet os Lov til at lægge Andet i Ordene end det, han selv udtrykkelig sagde, han meente, ikke lægge anden Mening i Ordene end den, han jo har vedkjendt sig lige fra Begyndelsen af, at Adressen

blev bragt herind, at han ikke finder Grund til Mistillid — han havde jo, sagde han, lige fra Begyndelsen af det Gaab, at Forhandlingerne skulde endes med at tilkjende Ministeriet det Modsatte; det synes i det Mindste at ligge i hans Ord, at det var hans Ønske, og ikke langt fra hans Gaab. Saa dette kan da paa ingen Maade være en Motivering af Dagsordenen, som jeg kan bifalde, og, naar man har meent, at man dog kunde og burde slutte sig til den, fordi man derved havde en Fører, som man kunde have Tillid til, og være vis paa sørge for, at Staten, at Republiken ikke skulde lide under Rigsdagens Fraværelse, see, da er det mig jo aldeles umuligt at gaae ind paa denne Tankegang; thi hvor meget Bifald den ærede Rigsdagsmand fra Aalborg end kan have høstet for sin Tale idag, ligesom den ærede Rigsdagsmand for Odense (Bardenfleth) forleden Aften, saa mener jeg dog, at det vist maa være udenfor Ministeriet, at de saaledes takkes Rigsdagen; thi jeg har ikke mærket, at det var saa inden Ministeriet. Jeg mener ogsaa, at ingen af de ærede Rigsdagsmand har givet os Ret til at tænke, at de, om de sad ved Ministerbordet, vilde følge andre Grundsaetninger end dem, de jo billige hos det nærværende Ministerium (Hør!); jeg kan ikke indsee Andet, end at disse Mand, om de sad i Ministeriet eller dannede et Ministerium, da vilde, det være sig nu med mere eller mindre Kraft, Mod og Dygtighed, stræbe at træde i det nærværende Ministeriums Fodspor (Hør!), saa at, dersom jeg kunde give den ærede Rigsdagsmand fra Aalborg eet Tillidsvotum, da vilde jeg give det nærværende Ministerium to (Latter — Hør!). Jeg kan altsaa paa ingen Maade gaae derpaa ind, og, naar der ikke stilles et anderledes Forslag til Overgang til Dagsordenen, da maa jeg nødvendigvis stemme derimod, og give Thinget at betænke, at, ved at stemme for denne Dagsorden, vil det, saavidt jeg kan skjønne, give Sagen det Udseende, som om det var bange for at komme for vidt, og derfor greb den første den bedste Leilighed til at komme derfra.